

konywanie przekazów i innych zleceń za granicą w walutach obcych;

- 3) utrzymuje się dotychczasowe zasady wypłat w bonach towarowych Banku Polska Kasa Opieki S. A. oraz odprzedaży walut obcych za złote polskie;
- 4) obsługa rachunków eksportu wewnętrznego dokonywana jest według dotychczasowych zasad;
- 5) w razie wyjazdu za granicę na podstawie wymaganego zezwolenia posiadacz rachunku walutowego może podjąć kwotę o równoważności do 300 \$ na osobę, a także pokryć niezbędne koszty przejazdów.

§ 4. Obsługa rachunków walutowych cudzoziemców dewizowych dokonywana jest według dotychczasowych zasad.

§ 5. 1. Zawiesza się udzielanie i realizację kredytów dla ludności i jednostek gospodarki nie uspołecznionej do odwołania. Wydane przed dniem 13 grudnia 1981 r. czeki kredytowe dla młodych małżeństw zachowują swą ważność i są realizowane według dotychczasowych zasad.

2. Ogranicza się wypłaty dla pracowniczych i koleżeńskich kas zapomogowo-pożyczkowych do 10.000 zł na jednego pożyczkobiorcę. Ograniczenie to nie dotyczy zapomóg losowych wypłacanych przez te kasy.

3. Minister Finansów i Prezes Narodowego Banku Polskiego mogą wprowadzić odstępstwa od postanowień ust. 1.

§ 6. Dotychczasowe zasady rozliczeń zagranicznych z tytułu obrotów handlowych i usługowych, a także operacji bankowych z zagranicą pozostają bez zmian.

§ 7. W zakresie nie uregulowanym rozporządzeniem Minister Finansów i Prezes Narodowego Banku Polskiego mogą uregulować sprawy dotyczące rozliczeń pieniężnych, obsługi finansowej ludności, osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej i jednostek gospodarki nie uspołecznionej, obrotu oszczędnościowego oraz kredytów.

§ 8. W dniach 14 i 15 grudnia 1981 r. zawiesza się obsługę bankową oraz obsługę rachunków oszczędnościowych w agencjach powszechnych kas oszczędności i urzędach pocztowych, z wyjątkiem przyjmowania utargów sklepowych i dokonywania wypłat z tytułu skupu produktów rolnych i wypłat wynagrodzeń dla zakładów pracy.

§ 9. Utrzymuje się w mocy podwyższone oprocentowanie wkładów oszczędnościowych od dnia 1 stycznia 1982 r. Państwo gwarantuje nienaruszalność wkładów zarówno złotych, jak i dewizowych i ich pełną wypłacalność z odsetkami po uzyskaniu stabilizacji sytuacji w kraju.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia wprowadzenia stanu wojennego.

Prezes Rady Ministrów, gen. armii W. Jaruzelski

## 163

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 12 grudnia 1981 r.

**w sprawie obowiązków złożenia do depozytu broni palnej, amunicji i materiałów wybuchowych oraz zakazu noszenia przedmiotów i narzędzi, których używanie może zagrażać porządkowi publicznemu.**

Na podstawie art. 21 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154) oraz art. 15 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się osoby fizyczne posiadające wszelkiego rodzaju broń palną (krótką, myśliwską, sportową, pistolety sygnałowe) oraz amunicję do tej broni, a także materiały wybuchowe — do złożenia tej broni, amunicji i materiałów na swój koszt do depozytu w najbliższej komendzie (posterunku) Milicji Obywatelskiej w terminie 24 godzin od daty wejścia w życie rozporządzenia.

2. Obowiązek złożenia do depozytu broni palnej, amunicji i materiałów wybuchowych dotyczy również urzędów, instytucji, zakładów, przedsiębiorstw, szkół i jednostek organizacyjnych organizacji społecznych dysponujących tą bronią, amunicją lub materiałami.

3. Kierownicy jednostek, o których mowa w ust. 2, ustalają w terminie określonym w ust. 1 z komendantami właściwych miejscowo jednostek rejonowych Milicji Obywatelskiej sposób i miejsce złożenia do depozytu posiadanej broni i amunicji.

§ 2. Przepisy § 1 ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do:

- 1) żołnierzy w czynnej służbie wojskowej,
- 2) funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej,
- 3) osób fizycznych oraz członków (funkcjonariuszy, pra-

cowników) formacji i organizacji powołanych do ochrony porządku publicznego lub mienia społecznego — którym pozwolenie na broń palną zostało wydane na podstawie odrębnej decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych lub organów Milicji Obywatelskiej przez niego upoważnionych,

- 4) jednostek gospodarki uspołecznionej, w części dotyczącej materiałów wybuchowych posiadanych do celów przemysłowych oraz eksploatacji rolnej i leśnej.

§ 3. Komendant jednostki rejonowej Milicji Obywatelskiej, przyjmując broń palną lub amunicję albo materiały wybuchowe do depozytu, wystawia pokwitowanie określające rodzaj przyjętej broni, amunicji i materiałów wybuchowych, ilość, numer broni oraz dane stwierdzające tożsamość osoby składającej do depozytu, a w stosunku do jednostek, o których mowa w § 1 ust. 2, nazwę jednostki i adres jej siedziby.

§ 4. Zakazuje się noszenia wszelkiego rodzaju broni białej, a także wiatrówek, straszaków, pistoletów gazowych oraz innych podobnych przedmiotów i narzędzi, których używanie może zagrażać porządkowi publicznemu.

§ 5. 1. W razie niezłożenia posiadanej broni palnej, amunicji lub materiałów wybuchowych do depozytu w oznaczonym czasie i miejscu, funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej przyjmują tę broń, amunicję lub materiały wybuchowe do depozytu w trybie właściwych przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egze-

kucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151 z późniejszymi zmianami).

2. Bezprawne posiadanie broni palnej, amunicji lub materiałów wybuchowych po dniu wejścia w życie rozporządzenia stanowi przestępstwo określone w przepisach karnych.

§ 6. Przepisy rozporządzenia stosuje się w czasie obowiązywania stanu wojennego na całym terytorium Pol-

skiej Rzeczypospolitej Ludowej albo w granicach jednostek podziału administracyjnego państwa, w których stan wojenny został wprowadzony, stosownie do postanowień uchwały Rady Państwa w sprawie wprowadzenia tego stanu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia wprowadzenia stanu wojennego.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczał

## 164

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 12 grudnia 1981 r.

w sprawie zezwoleń na zmianę miejsca pobytu w czasie obowiązywania stanu wojennego oraz zasad i trybu postępowania w tych sprawach.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 3, art. 11 ust. 3 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154) oraz w związku z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 14, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na czas obowiązywania stanu wojennego ze względu na bezpieczeństwo państwa, stosownie do postanowień uchwały Rady Państwa w sprawie wprowadzenia stanu wojennego na całym terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo w granicach jednostek podziału administracyjnego państwa, w których został wprowadzony ten stan, wprowadza się obowiązek:

- 1) uprzedniego uzyskania zezwolenia na zmianę miejsca pobytu stałego i pobytu czasowego polegającego na przeniesieniu się do innej miejscowości,
- 2) zameldowania się przed upływem 12 godzin od chwili przybycia do określonej miejscowości.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, dotyczą obywateli polskich i cudzoziemców przebywających na obszarze lub przybywających na obszar, na którym został wprowadzony stan wojenny.

§ 2. 1. Zezwolenie na zmianę miejsca pobytu, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, zwane dalej „zezwoleniem”, wydaje w formie decyzji, której wzór określa załącznik do rozporządzenia, terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego właściwy ze względu na dotychczasowe miejsce pobytu stałego albo pobytu czasowego osoby zamierzającej zmienić miejsce pobytu.

2. Osoby udające się do strefy nadgranicznej są obowiązane ponadto uzyskać przed opuszczeniem dotychczasowego miejsca pobytu lub niezwłocznie po przybyciu do tej strefy zezwolenie:

- 1) na pobyt stały — wydane przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego,
- 2) na pobyt czasowy — wydane przez kierownika jednostki rejonowej Milicji Obywatelskiej,

— właściwych ze względu na zamierzone miejsce pobytu.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się bez uzasadnienia; od decyzji odwołanie nie przysługuje.

§ 3. 1. Zezwolenie wydaje się na pisemny, umotywowany wniosek osoby zainteresowanej.

2. Osoby zatrudnione w uspołecznionych zakładach pracy, zamierzające zmienić miejsce pobytu, są obowiązane

uzyskać zgodę kierownika tego zakładu wyrażoną na wniosku, o którym mowa w ust. 1.

§ 4. Od obowiązku uzyskiwania zezwoleń na zmianę miejsca pobytu, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, oraz na pobyt w strefie nadgranicznej — zwalnia się:

- 1) posłów do Sejmu PRL i radnych rad narodowych stopnia wojewódzkiego,
- 2) członków naczelnych i wojewódzkich władz Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego oraz Stronnictwa Demokratycznego,
- 3) członków Rady Ministrów i podsekretarzy stanu,
- 4) pracowników Najwyższej Izby Kontroli wykonujących lub nadzorujących czynności kontrolne,
- 5) kierowników centralnych urzędów i instytucji państwowych oraz ich zastępców,
- 6) wojewodów i wicewojewodów (równorzędnych),
- 7) sędziów i prokuratorów,
- 8) żołnierzy w czynnej służbie wojskowej,
- 9) funkcjonariuszy resortu spraw wewnętrznych,
- 10) funkcjonariuszy służby więziennej,
- 11) osób dojeżdżających do miejsca pracy, posiadających ważną legitymację służbową lub zaświadczenie wydane przez kierownika zakładu pracy,
- 12) pracowników udających się w podróż służbową na podstawie polecenia wyjazdu służbowego wystawionego przez kierownika uspołecznionego zakładu pracy,
- 13) osoby powracające do miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego w ciągu 24 godzin od dnia wydania rozporządzenia.

§ 5. Obowiązku meldunkowego, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, dokonuje się w urzędzie terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, w zakładzie hotelarskim albo w zakładzie udzielającym pomieszczenia w związku z pracą, nauką, leczeniem lub opieką społeczną, właściwym ze względu na miejsce pobytu.

§ 6. 1. Przy zameldowaniu na pobyt stały lub pobyt czasowy należy przedstawić:

- 1) dokument stwierdzający tożsamość,
- 2) zezwolenie na zmianę miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego,
- 3) dokument stwierdzający zajmowanie stanowiska lub wykonywanie funkcji, pełnienie służby albo polecenie